

der (Tiender og lign., dog ikke Arvefæsteafgifter). Som Vejledning ved Værdiens Ansættelse tjene dels opnaaede Salgspriser, dels efter Omstændighederne Vurderinger til Laaneefterretning. Hvor saadanne Oplysninger ved Vurdering af Arealer, der anvendes til Skovdrift, ikke i tilstrækkeligt Omfang kunne tilvejebringes, tages Hensyn til, hvad Ejendommen efter sin Beskaffenhed, Beliggenhed og den tilstedeværende Træbestand antages ved almindelig god Drift at kunne give i gennemsnitlig aarlig Renindtægt, indtil næste almindelige Vurdering skal finde Sted. — Som Vejledning ved Vurdering af Ejendomme, der overvejende anvendes til Beboelse af Ejeren eller til Udleje, tjene dels opnaaede Salgspriser, dels den faktiske eller antagne Lejeværdi, dels efter Omstændighederne Vurderinger til Laaneefterretning. — Ved Vurdering af Ejendomme, der helt eller delvis anvendes til Næringsbrug, ansættes Værdien ved et Skøn over den formodede Salgsværdi under Hensyn til den Maade, paa hvilken Ejendommen anvendes.

Særskilt Vurdering til Beregning af Ejendomsskyld foretages saavel af enhver Del af en samlet Landejendom, som er overladt andre i Fæste, Forpagtning eller Leje, for saa vidt Brugeren efter Lovgivningen eller ifølge Kontrakt skal betale Skatterne af den paagældende Del af Ejendommen, som af Resten af Ejendommen.

5 Aar efter, at den første Vurdering til Ejendomsskyld har fundet Sted, foretages en ny Vurdering. Derefter finder Omvurdering Sted hvert 10de Aar.

Ejeren eller den Bruger, hvem det paahviler at betale Skatterne af en Ejendom, kan ved Henvendelse til Vurderingsformanden inden for de nævnte Tidsrum forlange foretaget en ny Vurdering, som da bliver at anvende i Resten af det paagældende Tidsrum. Den, der begærer saadan Omvurdering, skal selv afholde Onakostningerne derved, medmindre det viser sig, at Ejendommen, som Følge af Ildebrand, Stormflod eller lignende Ulykke, er undergaaet en Værdiforringelse af væsentligt Omfang, i hvilket Tilfælde Finansministeren skal være bemyndiget til at lade Statskassen betale de til Omvurderingen medgaaede Udgifter.

§ 3.

Af den paa den angivne Maade udfundne Vurderingssum svares aarlig 1,1 pro mille (1 Kr. 10 Øre af tusind Kr.) som den Ejendommen paahvilende Ejendomsskyld til Staten.

§ 4.

Saafremt Ansættelse til Ejendomsskyld i nogen Skyldkreds ikke er tilendebragt inden 1. Juli 1904, bliver der, indtil dette er sket, midlertidig i den vedkommende Skyldkreds at opkræve de hidtil bestaaende, i § 1, 1. Stykke, nævnte Skatter, dog kun med Halvdelen. Forskellen mellem disse Skattebeløb og de Beløb, der vilde være at svare i Ejendomsskyld, udlignes under den senere Optrævning.

§ 5.

Frå Vurderingen til Ejendomsskyld undtages:

- a. Gesandtskabshoteller, der tilhøre vedkommende fremmede Stat;
- b. Jernbane-, Havne- og Kanal anlæg;
- c. Kirker og Kirkegaard.